RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 108.923 van 5 juli 2002
in de zaak A. 108.777/XII-3432.

In zake : de NV RODNEY'S,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. De Smet,
kantoor houdende te Waregem,
Westerlaan 37, bus 1

tegen :

1. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
2. de KANSSPELCOMMISSIE bij het ministerie van Justitie.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Rodney's op 10 augustus 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 27 juni 2001 van de kansspelcommissie bij het ministerie van Justitie waarbij haar de vergunning wordt geweigerd voor de exploitatie van een kansspelinrichting klasse II op het adres Sint-Jakobsstraat 33 te Brugge;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur W. Weymeersch;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 maart 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. De Smet, die verschijnt voor verzoekster, van advocaat J. Uyttersprot, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat M. Ryelandt, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. Weymeersch;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster een speelautomatenhal exploiteert te Brugge, Sint-Jakobsstraat 33; dat de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers de uitbating van een kansspelinrichting klasse II of speelautomatenhal onderwerpt aan een voorafgaandelijk door de kansspelcommissie uit te reiken schriftelijke vergunning klasse B en bepaalt dat zij moet gebeuren krachtens een convenant met de gemeente; dat de gemeenteraad van de stad Brugge op 29 mei 2001 beslist geen convenant te sluiten; dat verzoekster tegen de beslissing het annulatieberoep gekend onder nr. 108.778/XII-3243 instelt; dat op 27 juni 2001 de kansspelcommissie besluit dat geen vergunning klasse B kan worden verleend omdat het gemeentebestuur heeft laten weten niet voornemens te zijn een convenant te sluiten;

Overwegende dat de eerste verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering betwist; dat een onderzoek van en een uitspraak over de ontvankelijkheid zich slechts zouden opdringen indien aan de voorwaarden voor een schorsing voldaan zou zijn, hetgeen zoals hierna zal blijken niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat een eerste middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 34, 35 en 36 van de wet van 7 mei 1999, evenals van het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en het gelijkheidsbeginsel; dat verzoekster toelicht dat zij de kansspelcommissie had gevraagd haar beslissing uit te stellen, dat een schorsing van de weigering van de gemeente om een convenant te sluiten waarschijnlijk was, dat door niet op het verzoek tot uitstel in te gaan de bedoeling van de wetgever is miskend “aangaande het aantal van 180 speelautomatenhallen, ttz. de bevriezing van de in november 1998 bestaande toestand”, dat verzoekster nadeliger is behandeld dan tal van andere vergunningaanvragers die evenmin een convenant konden voorleggen en waarvan de aanvraag niet binnen de vooropgestelde termijn van zes maanden werd behandeld;

Overwegende dat luidens artikel 36, 5, van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, de aanvrager, om een vergunning klasse B te kunnen verkrijgen, het convenant moet kunnen voorleggen dat werd gesloten tussen de kansspelinrichting klasse II en de gemeente waar die inrichting gevestigd is; dat aldus de kansspelcommissie geen kansspelvergunning klasse B kan afgeven indien de aanvrager niet over een convenant vanwege de gemeente beschikt; dat de stad Brugge op 29 mei 2001 weigerde een convenant met verzoekster te sluiten; dat die weigering van meet af aan uitvoerbaar was; dat bovendien de Raad van State de vordering tot schorsing van de weigering van het convenant heeft verworpen bij arrest nr. 108.922 van 5 juli 2002; dat een en ander volstaat om tenminste voorlopig ervan uit te gaan dat de kansspelcommissie op goede grond heeft kunnen menen haar beslissing niet te moeten uitstellen;

Overwegende dat de bedoeling van de wetgever om het aantal "lunaparken" te beperken tot maximaal het aantal dat in november 1998 werkelijk bestaat, daar geen afbreuk aan doet;

Overwegende, ten slotte, dat artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 22 december 2000 betreffende de werking en het beheer van de kansspel-inrichtingen klasse II, de wijze van aanvraag en de vorm van de vergunning klasse B de kansspelcommissie opdraagt de aanvraag te behandelen binnen een termijn van zes maanden vanaf de dag van de ontvangst, te dezen eind januari 2001; dat die termijn in verzoeksters geval gerespecteerd is geworden; dat zij op het eerste gezicht geen toereikend belang er bij heeft om zich daarover te beklagen, ook al zou zij hebben verkozen dat de termijn, zoals voor andere aanvragers, overschreden werd, derwijze dat de in artikel 19 van het koninklijk besluit bedoelde periode van drie maanden om de exploitatie van haar inrichting stop te zetten pas op een later tijdstip begon te lopen;

Overwegende dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekster in een zevende middel de schending van de materiële en de formele motiveringsverplichting aanvoert, in essentie doordat de motieven van de bestreden beslissing onjuist, niet gepersonaliseerd en niet afdoende zijn;

Overwegende dat de bestreden beslissing verzoeksters aanvraag om een vergunning klasse B verwerpt omdat het afsluiten van een convenant tussen

de gemeente en de uitbater “een voorafgaand en volstrekt noodzakelijk element is” en omdat “het gemeentebestuur evenwel heeft laten weten dat het niet voornemens is een convenant te sluiten”; dat het een noch het ander onjuist of naast de kwestie lijkt; dat, zoals gezien, artikel 36, 5, van de wet van 7 mei 1999 voorschrijft dat de aanvrager, om een vergunning klasse B te kunnen verkrijgen, het convenant tussen de kansspelinrichting klasse II en de betrokken gemeente moet kunnen voorleggen, de stad Brugge op 29 mei 2001 beslist heeft geen convenant te sluiten voor een kansspelinrichting klasse II en verzoeksters vordering tot schorsing van die beslissing door de Raad van State met arrest nr. 108.922 van 5 juli 2002 is verworpen geworden; dat het middel in de huidige stand van de procedure niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekster in een tweede middel de schending van de rechtszekerheidsnorm en het vertrouwensbeginsel aanvoert; dat zij er essentieel op wijst dat haar een vergunning wordt geweigerd voor een kansspelinrichting op de plaats waar ze er al sinds 4 december 1992 een uitbaat, waarvoor zij vanwege de gemeente de nodige vergunningen kreeg en waarin zij zeer aanzienlijke bedragen heeft geïnvesteerd, dat zij niet moest noch kon verwachten dat de gemeente haar houding ten opzichte van verzoekster zou wijzigen, dat “het strijdig [is] met het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel dat de gemeentelijke overheid thans op basis van een nieuwe wetgeving [...] de verdere exploitatie van dezelfde kansspelinrichting onmogelijk maakt door haar weigering een convenant af te leveren”;

Overwegende dat een derde middel de schending van artikel 16 van de grondwet en artikel 1 van het Eerste protocol bij het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden doet gelden doordat verzoekster door de bestreden beslissing tenminste het grootste deel van haar patrimonium verloren zal zien gaan en aanzienlijke economische en financiële verliezen zal lijden;

Overwegende dat een vierde middel de vrijheid van handel en nijverheid en de vrijheid van vestiging geschonden noemt, wezenlijk doordat verzoekster haar uitbating en activiteiten zal dienen stop te zetten zonder dat er een noodzaak bestaat om aan de kwestieuze rechten afbreuk te doen en zonder dat hun beknotting in verhouding staat tot het nagestreefde doel;

Overwegende, over het tweede, derde en vierde middel tezamen, dat de wet van 7 mei 1999 het gevaar wil beperken dat de kansspelinrichtingen voor de maatschappij betekenen en daartoe het voordien bestaande principiële verbod op

kansspelinrichtingen handhaaft, maar uitzonderingen toelaat voor wie over een voorafgaande schriftelijke vergunning beschikt; dat de wet die vergunning uitdrukkelijk afhankelijk stelt van het sluiten van een convenant tussen de uitbater en de betrokken gemeente; dat in de onderhavige zaak de gemeente geweigerd heeft met verzoekster zo een convenant te sluiten, verzoeksters aanvraag van een vergunning precies om die reden is afgewezen en een eerste wettigheidstoetsing van de weigering van de gemeente niet liet zien dat deze de haar toegewezen bevoegdheid te buiten is gegaan of verkeerd heeft gebruikt;

Overwegende dat in deze omstandigheden voorlopig wordt aangenomen dat de schending van de in de besproken middelen aangevoerde rechten en vrijheden in voorkomend geval wezenlijk terug te voeren is tot de wet van 7 mei 1999 zelf, die niet tot het voorwerp van de vordering behoort; dat de middelen niet ernstig zijn;

Overwegende dat verzoekster in een vijfde middel de hoorplicht en de rechten van verdediging geschonden noemt; dat zij toelicht dat de kansspel-commissie die de aangevochten beslissing nam uit zes leden bestond, waarvan één lid tweetalig was, twee leden Nederlandstalig en de overige leden Franstalig, dat de hoorplicht slechts gerespecteerd is indien het administratief orgaan dat hoort, de taal van de gehoorde of diens raadsman begrijpt en dat het horen anders geen enkele zin heeft;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 35, derde lid, van de wet van 7 mei 1999 de aanvrager van een vergunning voor een kansspelinrichting klasse II op verzoek vooraf moet worden gehoord door de commissie; dat, wanneer de aanvrager aldus wordt gehoord, hij het recht lijkt te hebben om te worden begrepen door alle leden van de commissie; dat dit op het eerste gezicht te dezen voldoende gewaarborgd was waar de commissie bij het horen twee Nederlandstalige leden telde die verzoekster in haar eigen taal konden ondervragen en horen, evenals de tweetalige voorzitter die de strekking van haar verklaringen trouw aan alle leden van het college kon weergeven en duidelijk maken; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat luidens een zesde middel artikel 22, tweede lid, van de wet van 7 mei 1999 en de zorgvuldigheidsplicht geschonden zijn; dat met betrekking tot een eerste onderdeel wordt uiteengezet dat wanneer de commissie individuele dossiers behandelt, het "evident" is "krachtens de vigerende taalwetgeving - meer bepaald ter uitvoering van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het

gebruik van de talen in bestuurszaken dat de commissie samengesteld is uit leden van dezelfde taalrol als het dossier dat hen wordt voorgelegd" en dat bijgevolg bij de behandeling van een Nederlandstalig dossier de kansspelcommissie moet bestaan uit, benevens de voorzitter, "alle vijf de Nederlandstalige leden"; dat met betrekking tot een tweede onderdeel wordt toegelicht dat "de noodzaak een beslissing te nemen bij volstrekte meerderheid binnen de schoot van de kansspelcommissie, [inhoudt] dat, naast de voorzitter, minstens vijf leden aanwezig zijn en de beslissing moet worden genomen door minimum zes stemmen voor";

Overwegende dat artikel 22, tweede lid, van de wet van 7 mei 1999 luidt als volgt :

> "De commissie beraadslaagt slechts dan op geldige wijze, wanneer ten minste de meerderheid van haar leden aanwezig is. Zij beslist met volstrekte meerderheid. Bij staking van de stemmen is de stem van de voorzitter of bij zijn afwezigheid, van zijn plaatsvervanger doorslaggevend";

Overwegende dat volgens artikel 10 van de wet van 7 mei 1999 de kansspelcommissie uit elf leden bestaat : een Nederlandstalig of Franstalig magistraat-voorzitter die het bewijs van de kennis van de andere taal heeft geleverd, vijf Nederlandstalige en vijf Franstalige leden; dat het met andere woorden om een wettelijk tweetalig collectief orgaan gaat; dat het dan ook niet "evident" lijkt dat de commissie bij de behandeling van verzoeksters aanvraag in principe uit uitsluitend Nederlandstalige leden zou moeten bestaan; dat verzoekster alleszins niet de precieze regel aanwijst die dat voorschrijft; dat bij de beraadslaging over de bestreden beslissing zes van de elf commissieleden aanwezig waren; dat hiermee op het eerste gezicht voldaan lijkt aan het aanwezigheidsvereiste van het aangehaalde tweede lid van artikel 22; dat het eerste onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende dat het tweede onderdeel van het middel ervan uitgaat dat de volstrekte meerderheid, vereist voor het nemen van een beslissing, berekend moet worden op het totale aantal commissieleden, door artikel 10, § 1, van de wet van 7 mei 1999 op elf bepaald; dat dit verkeerd lijkt; dat tenminste in de huidige stand van de procedure wordt aangenomen dat het totale aantal commissieleden alleen van belang is voor het bereiken van het vereiste aanwezigheidsquorum, niet voor het bereiken van de volstrekte meerderheid om tot een beslissing te komen; dat ook het tweede onderdeel niet ernstig is;

Overwegende dat geen van de aangevoerde middelen ernstig is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsen te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf juli 2002, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

F. BONTINCK. **J. LUST.**